

KIRMIZIFARE

ISSN 1300-3291

çocuklar için edebiyat dergisi

Cilt: 7 Sayı: 77
Mart 1998

Kırmızıfare Çocuklar İçin Edebiyat Dergisi 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'nun 55. maddesi gereğince incelenmiş, eğitim ve öğretim açısından 24 Aralık 1990 tarihli, 2328 sayılı Tebliğler Dergisi'nde okullara tavsiye edilmiştir.

ISSN 1300-3291
Kırmızıfare
çocuklar için edebiyat dergisi

Cilt: 7 * Sayı: 77 * Mart 1998

Sahibi ve Sorumlu Müdürü: Fatih Erdoğan

Danışma Kurulu:

Prof. Dr. Meral Alpay, Ferit Avcı, Yıldırım Derya, Mustafa Eremektar, Turan Yüksel

Abone Servisi:

Selma Erdoğan

*

Sayfa Tasarımı:

Meltem Önel

Ayda bir çıkar.

Fiyatı: 300.000TL

Abonelik Bedeli:

Yıllık 12 sayı: 3.500.000TL

(Cilt kapağı yıl sonunda abonelere ücretsiz gönderilir.)

Yurtdışı: DM70.

*

Baskı: Yayıncılık Matbaası (567 80 03)

*

MAVİBULUT YAYINLARI

Yeniçarşı Cad. 33 Ferah Ap. Kat:4 80060 Galatasaray İstanbul

Tel: (0212)252 63 75-76 * Faks: (0212)244 08 60

mavibulut@superonline.com

*

*Derginizin bu sayısı
Kültür Bakanlığı Kütüphaneler Genel Müdürlüğü tarafından
Türkiye'nin 700kütüphanesinde okurlarına sunulmaktadır.*

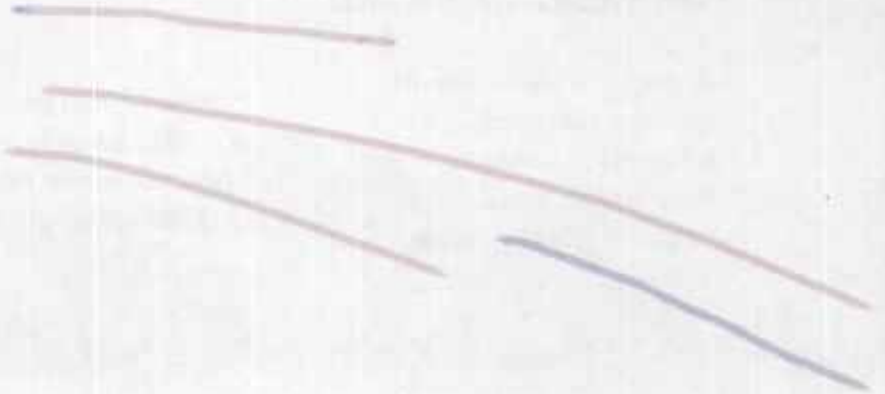
MERHABA!

Mart ayının son kar tabakası yavaş yavaş erirken arkadaşının kafasına şöyle şakacıktan bir kartopu atayım dedi de bir duvarın dibine durdu. Güneş bunu gördü. Çatıdan sarkan buzlardan birini ısıtıp yerinden oynattı. Çıtır mıtır sesleri derken havada bir ısıklık sesi... Ve sivri buz hızla gelip atılmayı bekleyen kartopunun ortasına saplanıverdi.

Yaa! İşte bazen ava giden avlanır ve her bahar biraz muziptir...

Edebiyat ve sevgi dolu günler,

Fatih Erdoğan

FINDIK FARESİ

Sevgili Fatih Abi,

Ben, Özel Yeni Yıldız İlkokulu'nda bir öğrenciyim. Dedem için iki şiir yazdım. Bunları Kırmızıfare'ye basarmısınız?

Solda kuzenim Can, ortada dedem, Sağdaki benim. Bu resim, dedemin maraton koştuğundan sonra çekilmiş bir resmidir. Dedem 70 yaşındadır. En son Londra maratonunu koştu.

Koşan Dedem 1

Saat: 5.00'ti
Kalktı Dedem
Yedi kahvaltısını
Bitti

Koştu
geldi dedem
Duşunu yaptı
Oturdu

Geldi
Kahvaltı hazır
Gitti işine
Gazetesiyle

Koşan Dedem 2

Maraton koşan dedem
Koşan dedem

Kitap okuyan dedem
Koşan dedem

Şiir okuyan dedem
Koşan dedem

Maraton koşan dedem
En büyük koşan dedem

Seni Rüyamda Gördüm Anne

Anneciğim seni rüyamda
gördüm dün gece,
Uçuyordun benimle,
Bir melektin sanki,
O gülen güzel yüzünle,

Elimden tuttun benim,
Kucakladın gölgemi,
Sana hayranım anne,
O gülen güzel yüzüne

İlgün Külekçi

*Gizem Köktürk
Cumhuriyet İlkokulu
Bartın*

Bahamalaya'nın Mutlu Kuşu

Dilek Aykul Bishku

3

Bahamalaya bolluklar vadisi olarak bilinirdi. Yüksek dağların ortasına gizlenmiş bu bereketli ovada kristal mavisi pınarlar, iri taneli başaklarla dolmuş tarlalar, ağızlara layık tombul solucanlar vardı. Hayat kuşlar için de, insanlar için de kolay ve zevkliydi.

Bahamalaya'nın mutlu kuşu vadideki yaşlı okalıptüs ağacının gölgeli dalları arasındaki şirin bir yuvada doğmuş, kuşlar ve insanlarla dostluk içinde büyümüşü. Vadiyi de, evini de, dostlarını da çok seviyordu. Belki bu sevinçle söylediği için, belki de şarkı söylemeyi çok sevdiğinden tüm vadiye onun kadar güzel öten bir kuş daha yoktu. Bahamalaya'nın mutlu kuşu günlerini daldan dala atlayıp birbirinden güzel şarkılar söyleyerek geçiriyordu.

Fakat büyüyüp kanatlan güçlendikten sonra içine yeni bir merak düştü. Vadinin çevresini saran dağların ardını görmek için dayanılmaz bir istek duymaya başladı. Görülmeye değer ne güzel şeyler vardı kim bilir dünyada. Sonunda dağların ardına bir yolculuğa çıkmaya karar verdi. "Ne olur gitme!"

diye yalvardı annesi ile babası.
"Vadimiz yeterince güzel değil mi?
Daha ne görmek istiyorsun?"

"Sen gidersen bize kim güzel şarkılar söyleyecek? Kimin kahkahası ovada çın çın ötecek?" diye sordu çiçekler.

Arkadaşları ise "Dünyayı dolaşmaya çıkacaksın ha?" "Ne heyecanlı!" diye bağıştılar.

Bahamalaya'nın mutlu kuşu "Merak etmeyin, geri döneceğim," dedi onlara. "Dünyadaki görülmeye değer her şeyi görüp, gezilmeye değer yerleri gezdikten sonra vadiye döneceğim. O zaman şimdikinden daha güzel şarkılar söyleyeceğim size, inanın."

4 Ilık bir bahar sabahı güneş doğarken Bahamalaya'nın mutlu kuşu turuncu ipek eşarbnı boynuna bağladı, tüylerini fırçaladı ve dağların ardını görmek üzere yola çıktı.

Yolculuğunun ilk günü dağlara ulaştı ve geceyi dağlarda açan çan çiçeklerinin gölgesinde geçirdi. İkinci gün karla kaplanmış zirveleri aştı ve yeryüzünü ayaklarının altına serilişini heyecanla izledi.

"Yuppiiii!" diye bir çığlık atarak aşağılara doğru süzüldü. "İşte dünya!"

Bahamalaya'nın mutlu kuşu tepelerin, ormanların üzerinden uçtu. Hayatında ilk kez olarak gölleri gördü. "Vadidekiler neler kaçırdıklarını hiç

bilmiyorlar, dünyada görülmeye değer ne kadar çok şey var," diye düşündü. Yumuşacık bulutların arasından geçip rüzgârların üzerinde kayarak yoluna devam etti. Neden sonra bulutların arasından çıkıp aşağılara baktığında ise hiç alışık olmadığı bir görüntü ile karşılaştı. Ortalıkta ne bir ağaç, ne bir çiçek vardı. Susuzluktan çatlamış toprak göz alabildiğine uzanıyordu. "Nasıl bir yer burası?" diye düşündü Bahamalaya'nın mutlu kuşu. "Neden bomboş her taraf?"

Biraz daha alçalıp dikkatle bakınca toprağın üzerinin sandığı kadar boş olmadığını gördü. Aşağıda insanlar vardı. Ama bu insanlar geldiği vadidekilere hiç benzemiyorlardı. Çok zayıf ve hasta görünümlüydüler. Etrafta şiş karınlı, çıplak çocuklar dolaşıyordu. Çocukların açlıklarını, annelerinin sessiz ağlayışlarını, babalarının çaresizliklerini gören kuşun küçük yüreği ağırlaştı, gözleri yaşlarla doldu. Kanatlan halsizleşti, aşağı uçarak kurumuş bir ağacın çıplak dalına oturdu. Çaresizlik içinde etrafına baktı.

"Ben küçük bir kuşum," diye düşündü. "Onlara ne yardımım olabilir? Ne para verebilirim, ne yiyecek taşıyabilirim. Onların bilmediği bereketli ovaların, altın başakların şarkısını söylemeyi

biliyorum yalnızca. Bahamalaya'nın mutlu kuşuyum ben. Onlara ne faydam olabilir?" Orada oturup insanların açlıktan kavruluşlarını izlemeye daha fazla dayanamayarak yoluna devam etmeye karar verdi. Biraz uçtuktan sonra yine yiyeceklerin bol, insanların karınlarının tok olduğu yerlere ulaştı. Ama gördükleri aklından bir türlü çıkmıyordu. Şarkı söyleyerek kendisini neşelendirmeyi denedi. Ne

çare, boğazına kocaman bir diken oturmıştu sanki. Sesi bile çıkmadı. Karnını doyurmak için yakınlardaki bir buğday tarlasındaki başaklardan taneler topladı, bir ceviz ağacının alçak dallarına tüneyerek akşam yemeğini yemeğe hazırlandı. Fakat hastalıktan karınları şişmiş çocukların, açlıkla ağlayan bebeklerin görüntüsünü gözlerinin önünden silemedi.

Ağızındaki tohumlan yere atıp gözlerini boşluğa dikerek kanatlan süklüm büklüm oturdu. Sonunda oturduğu dalda uyuyakaldı ve rüyasında uzayıp giden çorak toprakları ve aç insanları gördü.

Bahamalaya'nın mutlu kuşu o kadar üzgün ve yorgundu ki, yemeden içmeden kesildi, ceviz ağacının dalında yerinden kıpırdamadan günler geçirdi. Bir sabah uyanıp gözlerini açtığı anda ağacın dibinde ağızındaki tohumlan attığı yerde biten yeşil filizler gördü. Önce yeşil

6

taze
bitkiciklere
boş gözlerle baktı,
derken kafasında bir
şimşek çaktı. "Buldum!"
diye bağırdı. "Ne
yapabileceğimi buldum!"
Hemen buğday tarlasına uçup
tanelerden taşıyabileceği kadar
toplayarak aç insanların
yaşadığı topraklara döndü.
Araya taraya ufak bir çamurlu
su birikintisi buldu, ağzındaki
taneleri suyun yakınına bıraktı. Yeşil
tarlalarla çorak topraklar arasında
uçarak yeni taneler taşımaya başladı.
"Hayır, daha çok gerek, daha çok
gerek!" diye düşündü. "Ne yapmalı?"
Yardım istemek üzere evine,
Bahamalaya'ya döndü, arkadaşlarına
gördüklerini anlattı, gelip kendisine
yardımcı olmalarını istedi. Onu
dinleyenlerin hepsi duyduklarından

etkilendi,
hepsi açlık
çeken çocukların
haline üzüldü. Ama
çoğu duyduklarına
üzülmekle kaldı, rahatlarını
bozmaya, ona yardım etmek
üzere güzel vadilerinden
ayrılmaya yanaşmadı. İçlerinden
bazıları onunla gelerek taneleri
taşımasına yardımcı oldular.

Bahamalaya'nın kuşları çamur
birikintisinin kıyısında minicik bir
buğday tarlası belirene dek
durmaksızın çalıştılar. Taneler taşıyıp,
toprağa attılar, filizlerin üzerine
kanatlarını açarak gölge yaptılar ve
onları güneşin yakıcı ışınlarından
korudular. Sonunda altın başakların
yükseldiği minicik bir tarla çıktı
ortaya.

Aç çocukların anne babaları bunu
gördüler. Tarladaki buğdayları onları
doyurmaya yetecek kadar çok değildi
ama yeni bir umut, taze bir başlangıçtı.

içlerini kaplayan çaresizlik dağıldı, biraraya toplanarak neler yapabileceklerini konuşmaya başladılar.

Topraklarını sulayacak borular döşemeye ve daha fazla buğday yetiştirmeye karar verdiler. Aç çocuklarını doyuracak, ağlayan bebeklerini susturacak kadar buğday yetiştireceklerdi.

Her şey yavaş yavaş değişmeye başladı. İnsanlar önce çok zorluk çektiler. Ama cesaretleri kırıldığı zaman kuşların elele vererek küçücük gövdeleri ile nasıl çabaladıklarını hatırlayıp yeniden güç kazandılar. Sonunda boruları tamamlayıp topraklarına su getirmeye başladılar ve yeni tarlalara buğday ektiler. Biçtikleri buğdaylardan ekmek yaptılar. Çocuklar bu ekmeklerden yiyip yeniden büyümeye başladılar. Yeteri kadar güçlendikleri zaman da anne babalarına içinde oturacakları güzel evler yapmakta, sebze meyve bahçeleri açmakta yardım ettiler.

Toprağın yeşerdiğini, çocukların karınlarının doyduğunu, bebeklerin artık acı acı ağlamadığını gören Bahamalaya'nın mutlu kuşunun yüreği yine sevinçle doldu, yeniden şarkı söylemeye başladı. Eskisinden çok daha güzeldi şarkıları. Evet, eskisi kadar katıksız değildi şarkılarındaki sevinç, biraz hüznün de karışmıştı içlerine. Ama çok daha gerçektiler. Yalnızca Bahamalaya'nın güzelliklerinden değil, bütün dünyadan, umuttan ve çalışmaktan söz ediyorlardı artık.

İNSANLIĞIN UZUN YOLCULUĞU

GÖL EVLERİ DEVRİNDE BALIKÇILIK (Milattan yaklaşık 5000-1050 sene önce)

8

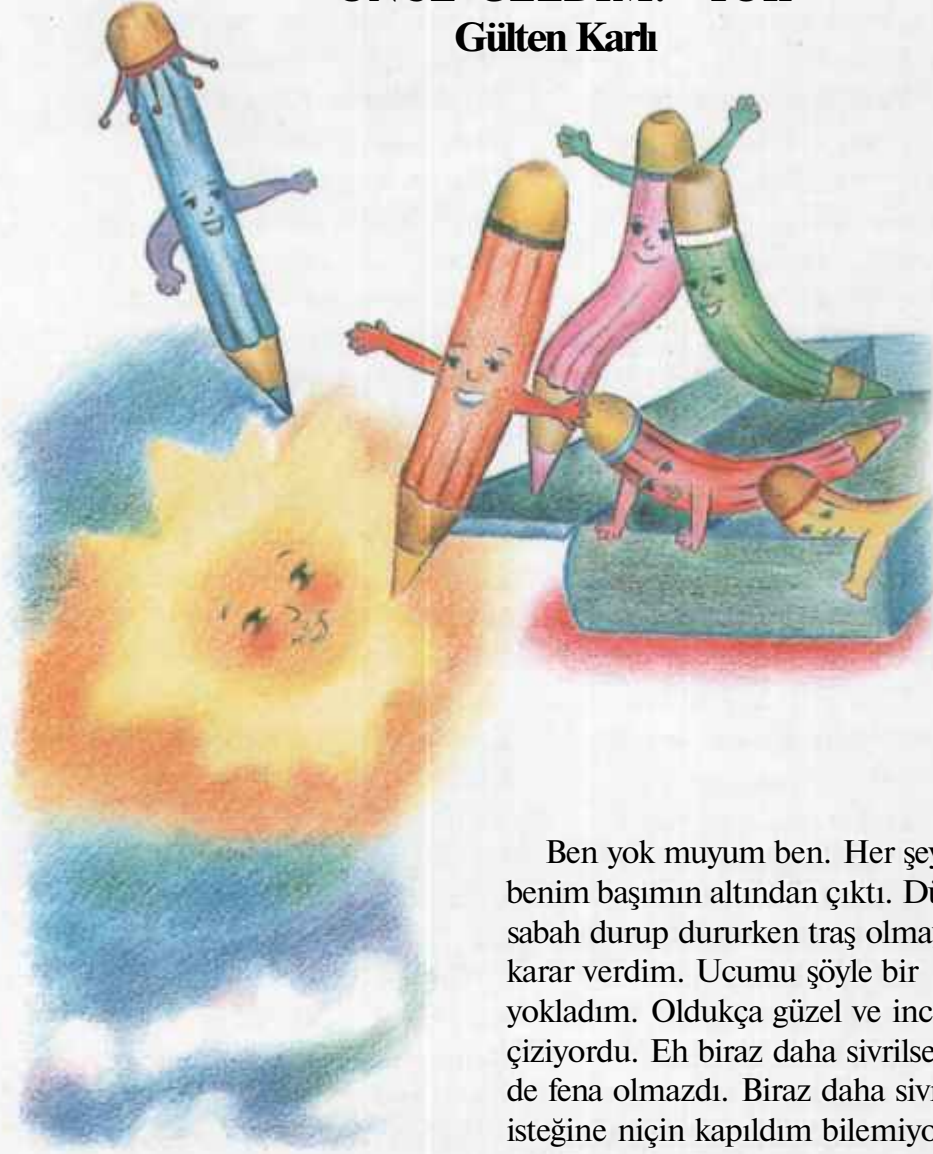
Göl üzerinde yaşayan insanların balık avı için kullandıkları kancaların yapısı bize gösteriyor ki; o zamanlar tatlı suda yaşayan turna, som gibi büyük türler o yöre insanının önemli derecede tüketim gıdasıydı. Büyük balıkları tutmak için, ucunda keskin kancalar bulunan kemik ve bronz zıpkınlar da kullanılıyor ve özellikle geceleri kayıklarda yakılan ateşle yapılan avlar oldukça verimli oluyordu. Ancak belirtmek gerekir ki en verimli sonuç ağ ile yapılan avlanmada sağlanıyordu. (Yeri gelmişken belirtelim insanlarda 'ağ' hakkında ilk fikir, örümceğin yapısı incelenerek oluşmuştur.) Ağ üzerinde kök, yosun gibi şeylerden kopan ve büyük balıkların ağırlıklarıyla parçalanan yerleri kadınlar tamir ediyorlar, böylece çorbada onların da tuzu bulunuyordu.

Böylece, karadaki av ve tarla ürünlerinin yeterli olmadığı zamanlarda, nehir ve göller, yöre insanının besin kaynağı oluyordu.

Kaynak: Keşifler ve İcatlar Ansiklopedisi
Resimleyen: Paul Boesch

"ÖNCE GELDİM!" YOK

Gülten Karlı

Ben yok muyum ben. Her şey benim başımın altından çıktı. Dün sabah durup dururken traş olmaya karar verdim. Ucumu şöyle bir yokladım. Oldukça güzel ve ince çiziyordu. Eh biraz daha sivrilse, hiç de fena olmazdı. Biraz daha sivrilme isteğine niçin kapıldım bilemiyorum. Aslında biliyorum da... Söylesem mi? diye soruyorum kendime. Ne var bunda canım. Söyleyeceğim işte.

Tıraş olma isteğimin iki nedeni vardı. Birincisi, Gülşen'in aldığı yeni kalem açacağına denemek. Ucumu ne kadar sivriltebilir? Bunu öğrenmek istiyorum. Öğrendim. Bıçağı çok keskinmiş... İkinci neden, sanırım Gülşen'in yeni aldığı kalemler. Gülşen de... Bir yığın kalemi var... İki tane daha almış. Ha unutmadan, bir de kenarı püsküllü silgi getirmişti o gün. Püsküllü silgiyle açacağı masanın üzerine koydu. Kalemleri de bizim yanımıza. Neyse, istemeye istemeye kutuda onlara da yer açtık. Uçları öyle sivriydi ki! Sıfır beş miymiş neymiş adları. Kıskandım. Bu yüzden tıraş oldum işte.

İyi ki tıraş olmuşum. Beni gören, "Ah ne güzel sivrilmişsiniz! Ben de çoktan beri tıraş olmayı istiyordum. Şu yeni açacağı bir de ben deneyeyim," dedi, kalem açacağına önünde kuyruğa girdiler. Gülşen de kalem açma zahmetinden böylece kurtulmuş oldu.

Resim yarışmasına girecekmiş

Gülşen. Kalemleri, püsküllü silgiyi, açacağı getirdiği gün, büyük bir resim kağıdı da koymuştu çalışma masasının üzerine. Kâğıt, getirdiği günden beri öylece bomboş, bembeyaz duruyordu. Sanırım nasıl bir resim yapacağına henüz karar vermemişti. Biz de kedinin ciğere baktığı gibi bakıyorduk resim kağıdına.

Hazır tıraş olmuşken... Bilseniz aklımdan neler geçiyordu. Kıpır kıpırdım. Boş kâğıt görünce inanın dayanamıyorum. Kanım kaynıyor.

"Arkadaşlar!" dedim. "Ne duruyoruz? Hadi iş başına! Dilediğinizi çizebilirsiniz." Ben sözümü bitirir bitirmez bir gürültüdür koptu. Sevinç çılgınlıkları yankılandı odada. Uçları iğne gibi kalemler, birer birer çıktılar kutudan.

Güneşi ben çizdim. Biri, masmavi bir gökyüzü çizmişti. Bembeyaz bulutlar usul usul kayıyordu.

Evlerin önü, ihlamur ağaçları, zambaklar, kırmızı güllerle süslenmişti. Çocuklar neşeliydi.

Üç eşsiz dergi...

Sizin için...

Aylık çocuk dergisi...

Eşi benzeri yok. Okumayı seven, güzel şeyler okumak isteyenler için... Abone olun, size hep gelelim...

12 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 3.500.000 TL
(Abone olmak için sayfayı çeviriniz.)

Büyükleriniz için...

Çocuk edebiyatı araştırmaları dergisi.
Anne babalar, kütüphaneciler,
araştırmacılar, yazarlar, çizerler,
öğretmenler için...abone olun.

4 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 1.900.000 TL
(Abone olmak için sayfayı çeviriniz.)

Kedi dostları için...

Kedileri ve hayvanları seven herkes için...

4 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 1.700.000 TL

(Abone olmak için sayfayı çeviriniz.)

KIRMIZIFARE ABONE FORMU

Kırmızıfare Dergisi'ne bir yıllık (12 sayı karşılığı) abonelik bedeli 3.500.000 liradır. Abone olmak için aşağıdaki yollardan biriyle ödemenizi yaptıktan sonra bu formu bize faksla veya posta ile gönderiniz.

Mavibulut Yayınları Yeniçarşı Cad. 33 Ferah Ap. Galatasaray İstanbul.

Tel: 0212-252 63 75 Faks: 0212-244 08 60 mavibulut@superonline.com

Ödeme yapmak için:

- 1. Postaneden:** Bu formu doldurduktan sonra bir postaneden posta çeki ile Kırmızıfare Dergisi 127469 numaralı posta çeki hesabına yatırıp alındı belgesi ile birlikte formu bize gönderiniz veya fakslayınız.
- 2. Bankadan:** Mavibulut Yayınları İş Bankası Beyoğlu Şubesi 1011-1298483 numaralı veya Yapı Kredi Beyoğlu Şubesi 1560185-1 numaralı hesaba yatırdıktan sonra bu formla birlikte ödeme dekontunu bize gönderiniz veya fakslayınız.
- 3. Kredi Kartıyla:** Kredi kartı numaranızı ve son kullanma tarihini aşağıya yazıp bu formu bize gönderiniz veya fakslayınız.

Visa

MasterCard

EuroCard

Son kullanma tarihi

Kart No:

Kredi kartı sahibinin adı soyadı, imzası:

Ödeme miktarı:.....TL

Abonenin adı soyadı:

Adresi ve telefonu:

Doğum günü, ayı, yılı:

Okuduğu okul:

Binbir Kitap ABONE FORMU

Binbir Kitap Dergisi'ne bir yıllık (4 sayı karşılığı) abonelik bedeli 1.900.000 liradır. Abone olmak için aşağıdaki yollardan biriyle ödemenizi yaptıktan sonra bu formu bize faksla veya posta ile gönderiniz.

Mavibulut Yayınları Yeniçarşı Cad. 33 Ferah Ap. Galatasaray İstanbul.

Tel: 0212-252 63 75 Faks: 0212-244 08 60 mvibulut@superonline.com

Ödeme yapmak için:

- 1. Postaneden:** Bu formu doldurduktan sonra bir postaneden posta çeki ile Kırmızıfare Dergisi 127469 numaralı posta çeki hesabına yatırıp alındı belgesi ile birlikte formu bize gönderiniz veya fakslayınız.
- 2. Bankadan:** Mavibulut Yayınları İş Bankası Beyoğlu Şubesi 1011-1298483 numaralı veya Yapı Kredi Beyoğlu Şubesi 1560185-1 numaralı hesaba yatırdıktan sonra bu formla birlikte ödeme dekontunu bize gönderiniz veya fakslayınız.
- 3. Kredi Kartıyla:** Kredi kartı numaranızı ve son kullanma tarihini aşağıya yazıp bu formu bize gönderiniz veya fakslayınız.

☐ Visa	☐ MasterCard	☐ EuroCard	<input type="text" value=""/>	Son kullanma tarihi
<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>
<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>
<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>
<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>
<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>
<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>
<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>
<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>
<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>
<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>
<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>	<input type="text" value=""/>

Kredi kartı sahibinin adı soyadı, imzası: Ödeme miktarı:.....TL

Abonenin adı soyadı:
Adresi ve telefonu:

Kedi Dergisi ABONE FORMU

Kedi Dergisi'ne bir yıllık (4 sayı karşılığı) abonelik bedeli 1.700.000 liradır. Abone olmak için aşağıdaki yollardan biriyle ödemenizi yaptıktan sonra bu formu bize faksla veya posta ile gönderiniz.

Mavibulut Yayınlan Yeniçarşı Cad. 33 Ferah Ap. Galatasaray İstanbul.

Tel: 0212-252 63 75 Faks: 0212-244 08 60 mavibulut@superonline.com

Ödeme yapmak için:

- 1. Postaneden:** Bu formu doldurduktan sonra bir postaneden posta çeki ile Kırmızıfare Dergisi 127469 numaralı posta çeki hesabına yatırıp alındı belgesi ile birlikte formu bize gönderiniz veya faksлайınız.
- 2. Bankadan:** Mavibulut Yayınları İş Bankası Beyoğlu Şubesi 1011-1298483 numaralı veya Yapı Kredi Beyoğlu Şubesi 1560185-1 numaralı hesaba yatırdıktan sonra bu formla birlikte ödeme dekontunu bize gönderiniz veya faksлайınız.
- 3. Kredi Kartıyla:** Kredi kartı numaranızı ve son kullanma tarihini aşağıya yazıp bu formu bize gönderiniz veya faksлайınız.

☐ Visa	☐ MasterCard	☐ EuroCard	<input type="text"/>	Son kullanma tarihi
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

Kart No:

Kredi kartı sahibinin adı soyadı, imzası: Ödeme miktarı:.....TL

Abonemin adı soyadı:
Adresi ve telefonu:

İçecekler...
Ucu
tükenen açacağa
koşuyor,
sivirtiliyor, yeniden
işinin başına dönüyordu.

Çıglık
çığığa oyun oynuyorlardı.

Evlerin arkasında birkaç tane meşe ağacı vardı. Bir de çınar... Sonra yol boyu böğürtlenler... Ve sessiz dağlar.

Çınar ağacının tepesinde bir kuş yuvası. İçinde de üç yavru. Küçük gagalarını açmış, ötüşüyorlar. İşte anne kuşla baba kuş da görüldü. İkisinin de gagasında birer solucan. Uzun, eğri büğrü sarkıyorlar. Az sonra yavru kuşlara yem olacaklar. Evlerin tam karşısı göl, gölün bitimi orman.

Ceylanlar çıktı ormandan. Sürüyle, ürkek göle yaklaştılar. Su

Yaşam, cıvıl cıvıl bir yaşam çizmiştik. Her şey öyle güzeldi ki. Birden ürktü ceylanlar. Ormanın içine doğru kaçışmaya başladılar. Püsküllü silgi hepsini, her şeyi sildi. Püskülleriyle de süpürdü kâğıdın üzerini. Yavru kuşlar solucanları yiyemedi. Çocukların oyunu yarım kaldı. Susayan civcivler suya doyamadı...

Binbir emekle yaptığımız, binbir coşkuyla yarattığımız güzellikler bir anda yok oldu. Geride kirli bir kâğıt parçası kaldı. Kirli bir yüzey...

Püsküllü ağır ağır yürüdü, açacağın yanına oturdu. Önemli bir iş

başarmış gibiydi. Üstelik yorulmuştu. Derin derin nefes alıyordu. Karşısına dikildim, "Yaptığını beğendin mi püsküllü?" dedim. "Hem niçin sildin? Kim sana silmeni söyledi?"

"Kimse söylemedi. Sildim işte," dedi.

"Madalya takmamı ister misin? Büyük iş başardın doğrusu!"

"Eee uzattın ama. Sildiysem sildim. Keyfim öyle istedi. Keyfimin keyfini yerine getirdim. Hem sanki bana bir şey olmadı. Basana benim de köşem yıprandı."

"Oh olsun sana. Keşke iyice ufalsaydın!" dedim ona.

Masanın üzeri darmadağın olmuştu. Kalemlerin her biri bir yerdeydi. Üzgündük. "Toparlanın çocuklar! İlginç bir önerim var," dedim. Hepimiz yeniden açacağın önünde kuyruğa girdik. Uçlarımızı iğne gibi sivirttik. Hepimiz dediysem, yalnız sıfır beşler traş olmadılar. Onlar yeni uç takındılar.

Sıfır beşlerden biri, "Neydi o, 'ilginç önerim' dediğin şey?" diye sordu.

"Gülşen'e mektup yazalım! Biz çok güzel bir dünya yarattık diyelim.

Ama yeni aldığın şu püsküllü silgi her şeyimizi sildi. Sonra da süpürdü.

Bu yüzden kâğıdın kirlendi. Çok ama çok üzgünüz. Özür dileriz."

"Yazacaklarımız bu kadar mı?"

"Yok canım daha birçok şey yazabiliriz. Daha doğrusu herkes dilediğini yazabilir." Önerim oy çokluğu ile kabul edildi.

Yazıyoruz. Resim kâğıdına tabii. Başka kâğıt yok ki masanın üzerinde...

Yazdık yazdık kâğıdın sonuna geldik. Aslında yazacak çok şey var ama... Bu kadarı da yeterdi. Mektubun sonunu nasıl bitirelim diye tartıştık. Tartışma kısa sürdü. Ağız birliği ettik, "Hoşçakal sevgili Gülşen," yazılacaktı mektubun sonuna. Bunu da içimizde en küçük olan kalemcik yazdı.

Püsküllü yerinden kalktı. Ağır ağır yürüdü. Kâğıdın kıyısında durdu. Şöyle bir baktı yazılanlara. Hepimiz merakla püsküllüye bakıyorduk. İçimden, "Yazılanları okuyor. Beğendi... Silmez canım. Durup dururken

niye silsin. Aklını kaçırmadı ya bu! Hem püsküllüye ne? Yazdıysak biz yazdık." Ah püsküllü ah! Kâğıda bir girişti ki!.. Yiyecek sanki. Sözcükler çılgık çılgığa kaçmaya başladılar. Nokta, virgül, ünlem işareti gibi bir başına olanlar hemen kaçıp kurtuldular. Kısa sözcükler canlarını zor kurtardı. Ya uzun sözcükler? Onlar tam kağıdı terk edeceklerken son heceleri silgiye yakalandı. Acımasızca silindiler. Sözcüklerin bazıları harebeye döndü. Harflerin ne kolu kaldı ne

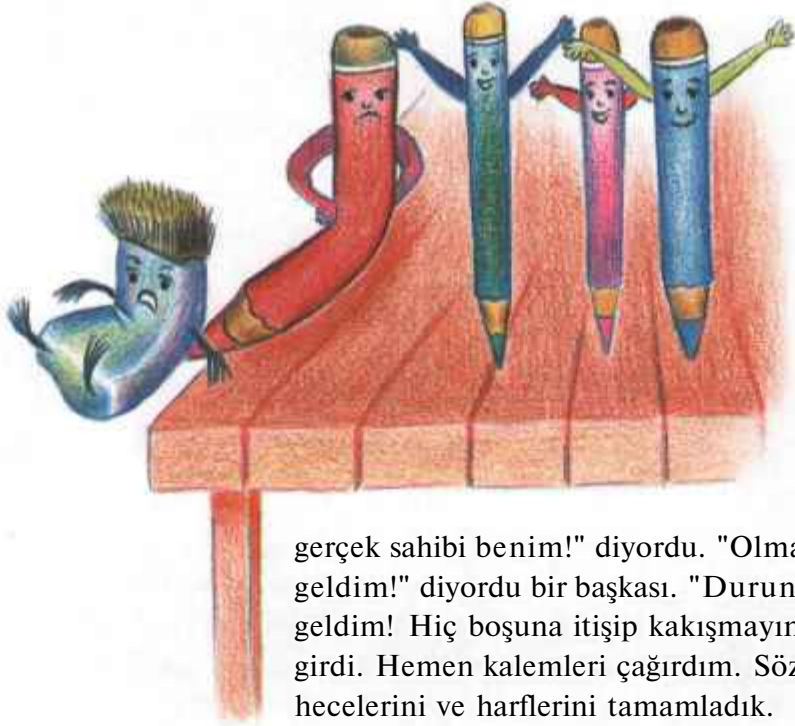

başlamışlardı. Nasıl bağışıyorlardı! Nasıl itişip kakışıyorlardı? Biri diyor, "Burası benim yerimdi!" Öteki itiyor onu, "Hayır efendim siz benim arkamdaydınız!" Bir diğeri geliyor, "Hepiniz biraz sağa kayın, bu yerin

bacağı,
ne de
kuyrukları.
Püsküllü işini
bitirmiş oturuyordu.

Kızacağı mı sanmış
olmalı ki, kendi kendine,
"Çok yıprandım. Görevimi
yaptıkça ufalıyorum," diyordu.
"Ufal ufal da kaybol. Kimse seni
bulamasın!" diye geçirdim içimden.
Beri yandan silgiden korkup kaçanlar
bire birer kağıdın yüzeyini doldurmaya

14

gerçek sahibi benim!" diyordu. "Olmaz ama, önce ben geldim!" diyordu bir başkası. "Durun!" dedim. "Önce geldim! Hiç boşuna itişip kakışmayın." Ah başıma ağrılar girdi. Hemen kalemleri çağırdım. Sözcüklerin silinen hecelerini ve harflerini tamamladık.

Nokta, virgül, soru işareti, ünlem işareti baş köşeye dizilmişlerdi. "Birinci sırayı boşuna kapmışsınız. Sizler tümcelerın sonunda olacaksınız. Böyle yan yana dizilirseniz, hiçbir anlam taşımazsınız," dedim. Onları da tümcelerın sonuna yerleştirdik. Böylece mektubumuzu yeniden tamamladık.

Sıra püsküllüdeydi. Bir yolunu bulup, uzaklaştırmalıydık onu masadan. Bütün kalemler uc uca verdik. Tartıştık. Bu sırada püsküllü de yorgunluktan pelte gibi olmuş, uyukluyordu. Biraz da ufalmıştı. Sessizce yaklaştık. Uçlarımızla ittik. Masadan aşağı düştü. Yuvarlanarak Gülşen'in yatağının altına girdi. Kayboldu. Yarın Gülşen'in annesi elektrikli süpürge ile çeker onu. Oh olsun ona.

Resimleyen: Meltem Önel

ARSLANLAR

Arslanlar büyük bir dayanıklılığa ve muhteşem bir güzelliğe sahip hayvanlardır. Erkeklerin ağırlıkları 230 kiloya kadar çıkabilirken, genellikle yeleleriyle dikkat çekerler, dişilerin ise yeleleri yoktur ve daha hafiftirler. Yeni doğmuş aslan yavruları ise ebeveynlerinin aksine beneklidirler. Bu birbirine çok yakın olan ve çoğunlukla birer çizgi gibi

görünen benekler yavru yaklaşık altı aylık olduğunda kendiliklerinden kaybolurlar.

Asya ve Avrupa'nın birçok yerinde arslanlar açıklık ve yeşil ovalarda yaşamayı, sıkışık tropikal ormanlarda yaşamaya tercih ederler. Geceleri avlanan arslanların menüleri antiloplar, bufalolar ve zebralar gibi büyük hayvanlardan oluşur. Avlanırken, genellikle bir su çukurunun yanına yatar ve beklerler. Bir hayvan yaklaştığında ise üzerine atlayıp hemen pençeleriyle avlarının boynunu kırarlar.

Kavga etmenin yaygın olduğu üreme mevsimi hariç, arslanları aile ya da yetişkin grupları halinde barış içinde yaşarlarken görebilirsiniz.

Kimi zamanlar jaguar ya da puma diye adlandırılan dağ arslanları ise Kuzey ve Güney Amerika'da yaşamaktadırlar. Kükremekte gösterdikleri beceriksizlik, onları Eski Dünya'nın gerçek arslanları, kaplanları ve leoparlarından ayıran başlıca özellikleridir. Dağ arslanları koyun, sığır ve geyik yakalayabilecek güce sahiptirler. Kayalık alanlarda yaşarlar ve kovalandıkları ya da çıkıp av beklemek istedikleri zaman ağaçlara tırmanırlar. Böylece avları ağacın altına geldiği zaman üzerine atlayıp onu yakalayabileceklerdir.

Derleyen: Melis Evsen

Kaynak: The Hamlyn Children's
Animal World Encyclopedia In
Colour

İSA ÇELİK İLE FOTOĞRAF ÜZERİNE SÖYLEŞTİK

Turan Yüksel

Fotoğraf sanatçısı İsa Çelik'ten, arşivindeki çocuk fotoğraflarından birkaçını Kırmızıfare okurları için almaya gittim. Ama onları almakla yetinmedim. Çocuk ve fotoğraf üzerine konuşmak istedim. Yanına varmadan önce çocukluğumdaki fotoğraf çektiğim gözümün önüne geldi. Çocukluğumda babam fotoğraflarımızı çekerdi. Kodak marka bir kutu makineyle. Kutunun üstündeki küçük bir demir parçasını başparmağıyla soldan sağa iterdi. Tık... Biz de 'Hazır ol'dan yani fotoğraf çekirme rolünden kurtulmuş olurduk. Sonra babam fotoğrafları tab ettirir getirirdi. Nedense ben ve kardeşlerim onlara şöyle bir bakar

geçerdik. Babam ve annem ise çok çok bakarlardı.

Öğrencilik yıllarında da arkadaşlarımızla grup olarak fotoğraflarımız çekilirdi. Fotoğraf elimize geçtiğinde bakardık; kim ciddi durmuş, kim kendini tutamayıp gülmüş. Ya da kimin işaret ve orta parmakları kimin başının arkasından uzatılmış. En çok da buna gülerdik.

Bu anılarımla, yılların fotoğraf sanatçısı İsa Çelik'e sordum:

"Çocukların fotoğraflarını çekerken neler düşünüyorsunuz?"

İsa Çelik: Bugüne dek binlerce çocuk fotoğrafı çektim, yaptım, yayımladım, sergiledim. Pek çok çocuk kitabı resimledim.

Çocuk fotoğrafı çekerken onları yalnızca birer "insan" diye düşünüyorum. Onları, kendi günlük yaşamları içinde görüntülemeyi seviyorum.

"Fotoğraflarını çektikten sonra çocukların sizden bir beklentisi oluyor mu?"

İsa Çelik: Genellikle olmaz.

"Diyelim ki, kendileri de fotoğraf çekmek istiyorlar mı?"

İsa Çelik: Makinemi çocuklara yönelttiğimde, çoğunlukla, 'fotoğraf çekme işini' taklit etmeye koyuluyorlar. Kimisi parmaklarını halka yapıp gözlerine tutarak fotoğraf çeker gibi yapar. Kimisi ellerini, parmaklarını tabanca, tüfek gibi yapıp bana doğrultur... Ben de olayın üstüne gidip, bunlardan bir dizi yaptım...

Her şey gibi bunlar da birer oyundur çocuklar için. Oyuna ben de katılmış olurum. Onlar kendi oyunlarını oynarlar, ben de kendi fotoğraf oyunumu...

"Çocuklarla fotoğraf çalışmalarınız oldu mu?"

İsa Çelik: Petek Çocuk Yuvası'nın "Kâşifler Kulübü'nde üstün zekâlı ve yetenekli çocuklarla fotoğraf çalışmalarımız oldu. Kimi zaman yuvada, yuvanın karanlık odasında, çekim yerinde, kimi zaman kırdaki bayırda çalıştık. Abant'ta kamplar yaptık. Aslında bunlar birer fotoğraf dersi değil birer 'fotoğraf oyunu'ydular. İnanılmaz güzel şeyler oldu. Çok hoş şeyler yaptılar... Negatiflerini saklıyorum.

17

"Şu anda, daha önceleri televizyonlarda da gördüğüm fotoğraf makineleri koleksiyonunuzun karşısında oturmaktayım. Bir duvar dolusu fotoğraf makinesi, irili ufaklı, çeşit çeşit. Koleksiyonunuzda kaç makineniz var?"

İsa Çelik: Yüz seksen kadar.

"Bunların yaşları ne kadar?"

İsa Çelik: İlk günlerden bugüne çeşitli tarihlerden makine var. Casus makineleri bile var beş-on kadar. Üç boyutlu çekenler de var...

"Bunları koleksiyon olsun diye mi topladınız?"

İsa Çelik: Hayır. Ben koleksiyon olsun diye biriktirmedim hiçbir şeyi. Pek çok şey var biriktirdiğim. Taş plaklar gibi, fotoğraf makineleri gibi. Daha birçok şey... Zaman içinde gezip tozarken 'sevdiğim şeyler'i biriktirdim yalnızca. 'Bir'in yanına 'bir' daha koyarsanız 'iki' olur...

Çok önemsemediğim bir şey daha söylemeliyim. Çocuklar mutlaka bir şeyler biriktirmeliler. Biriktirmenin iyi olduğu, faydalı olduğu, gerekli olduğu çocuklara mutlaka anlatılmalı. Önemli olan pahalı şeyler biriktirmek değildir. Bir şey, bilemediniz iki şey biriktireceksiniz ve hep onun üstüne gideceksiniz...

Bu açıklamasından sonra İsa Çelik yerinden kalktı, raflarda dizi dizi duran fotoğraf makinelerinin arasından küçük, yassı ve yuvarlak bir aygıt aldı, getirdi. "Dünyanın ilk pozometrelerinden biri yani 'ışık ölçme aracı", diyerek elinde tuttuğu aygıtı bana doğru uzattı. Sonra da:

"Bilindiği gibi fotoğraf çekerken makinenin objektifinin, bulunulan ortamın ışığına göre ayarlanması gerekir. Fotoğraf çekiminde ilk zamanlar teknoloji, kuşkusuz bugünkü kadar gelişkin değildi. Eski fotoğrafçılar kocaman dev gibi makinelerini katırlara yükleyip bir yerlere fotoğraf çekmeye gittiklerinde yanlarında bir sepet içinde bir de kedi götürürlermiş. Nerenin fotoğrafını çekeceklerse kedinin başını oraya çeviriyorlarmış, kedinin gözleri ne kadar açıksa makinenin objektifini de o kadar açıyorlarmış. Yani kedilerin gözlerini pozometre olarak kullanıyorlarmış...

"Aslında makine bir araç. Siz fotoğrafla kağıt üzerine bir şeyleri yansıtıyorsunuz. Sergilerinizde doğa ve eşyadan çok, insanları görüyoruz. Son serginiz meslekler üzerineydi. Çeşitli (hatta çoğu bugün artık yapılmayan)

meslekleri yapan insanları fotoğraflaştırmışsınız. Neden hep insan?

İsa Çelik: Doğayı pek severim. Ben aslında, her zaman söylediğim gibi, kuş fotoğrafı da, çiçek fotoğrafı da, ağaç fotoğrafı da çekiyorum. İnanılmaz bir çiçek arşivim var. Her gördüğüm mantarı çektim. Kuru çiçeklerden çatlak topraklara, erotik ağaç, kaya, bitki vs görüntülerden, akıllamaz günbatımı görüntülerine dek milyonlarca fotoğraf vardı

arşivimde... "Fotoğrafçı" olan her şeyi çekerim, ama fotoğrafını yapmaktan en çok haz aldığım konu "insan"dır.

"Makinenizi, fotoğrafını çekmek istediğiniz insanlara yöneltirken neyi yakalayıp, neyi yansıtmak istiyorsunuz?"

İsa Çelik: Acılarıyla, dertleriyle, sevinçleriyle, günlük yaşamları içinde, yaşayıp giderlerken fotoğraflamaktan haz ederim insanları. Ben oldum olası ışığın peşindeyim. İyi bir ışık ve iyi bir grafik ararım fotoğraflarımda...

"Yazarlarla, sanatçılarla ilgili birçok toplantıda sizin de fotoğraf gösterileriniz oluyor. Bu bakımdan zengin bir arşiviniz var diye düşünüyorum. Kaç yazar ve sanatçının fotoğrafını çektiniz bugüne dek? Özellikle çocukların da tanıdığı isimler verebilir misiniz?"

İsa Çelik: Sayısını bilemiyorum. Ülkemizin pek çok bilim kültür ve sanat insanının portre fotoğraflarını da yaptım. İlk çektiğim portre fotoğrafı Aşık Veysel'inkiydi. Son çektiğim de derlediği masalları çocukların da okuduğu dünyaca ünlü ve önemli folklor araştırmacımız Pertev Naili Boratav oldu. Aziz Nesin'den Mıstık'a, Fazıl Hüsni Dağlarca'dan, tüm dünyada "Arf Halkaları, Arf Teoremleri" ile tanınan ünlü matematikçi Cahit Arf'a, Yalçın Çetin'den Turhan Selçuk'a kadar çok kişinin fotoğrafını çektim, yaptım...

19

"Bir soru daha ekleyelim; bunları belge olsun diye mi çekiyorsunuz? Fotoğrafın belge yanı da var değil mi?"

İsa Çelik: Elbette her çekilen fotoğrafın bir de belge yanı vardır. Ama ben belge olsun diye başlamadım bu diziye. Şundan başladım. Bizim hepimizin beyinsel gelişimimizde, bu

insanların katkıları vardır. Yüzlerini tanısanız da tanımasanız da şu ya da bu biçimde bizim gelişmemizde etkili olmuşlardır. İşte bu nedenle onlara bir saygı ifadesi olarak, bir 'şükran borcu' olarak başladım... Ve sürdürüyorum.

"Siz 'fotoğraf' sözcüğünü 'fotoğraf diye söylüyorsunuz. Nedenini açıklar mısınız?"

İsa Çelik: Sözcüğün aslı Yunanca'dan gelmez. PHOTOS: ışık, GRAPHOS: resim, grafik, şekil falan demektir. İki sözcük birleşmiş FOTOĞRAF olmuş. Yani yumuşak G'ye gerek yoktur. O nedenle FOTOĞRAF derim ben...

"Kırmızıfare okurlarına fotoğraf sanatı ile ilgili olarak başka neler söylemek istersiniz?"

İsa Çelik: Fotoğraf da öteki sanat dalları gibi güzel bir şeydir. Sevgili Kırmızıfare okurlarına derim ki; ben diplomalı bir iktisatçıyım ama fotoğraf yapıyorum. Bugüne dek seramik, resim, çocuk kitabı resimlemeleri, kitap, plak, kaset ve CD kapakları grafikleri afişler, pankartlar, broşürler yaptım. Çocuklara masallar yazdım, filmlerde oynadım. Çizgi film çalışmaları ve karikatürler yaptım. Hepsi çok güzel şeylerdi ama fotoğraf bambaşka bir şeydir. Dünyayı fotoğrafça algılamak eşsiz güzel bir keyiftir. Evinizde bir fotoğraf makinesi varsa annenizden isteyip dünyaya bir de vizörden bakın. Deklanşöre basıp bir an'ı dondururken fotoğraf makinesinin o büyülü sesini duyun... Ben de sizin gibi bir kere o "çıt" sesini duydum, tüm yaşamım değişti...

Mavibulut Yayınları

Artık Kendim Boyayabilirim Fatih Erdoğan
Artık Kendim Çizebilirim Fatih Erdoğan

*

Aç Tırtıl Eric Carle
Annem ve Ben Leyla Sakpınar
Kardeşim ve Ben Leyla Sakpınar
Babam ve Ben Leyla Sakpınar
Dedem ve Ben Leyla Sakpınar
Sevgi Kitabı Nuran Turan *Attila Akdeniz*
Anneme Neler Oluyor? Özlem Mumcuoğlu *Huban Korman*
Saklambaç Oyunu Nuran Turan *Mistik*
Barış Çiçeği Nuran Turan *Turgut Keskin*
Yok Devenin Başı Nuran Turan *Sibel Demirtaş*
Fili Yuttu Bir Yılan Fatih Erdoğan
Beş Beyaz Benekli Baykuş Bana Bakıyor Fatih Erdoğan
Pabucumun Bağı Çözüldü Fatih Erdoğan
Okula Geç Kaldım Fatih Erdoğan
Dedem Bana Düdük Yaptı Fatih Erdoğan
Geçiyordum Ugradım Fatih Erdoğan
Ablam Bana Dil Çıkardı Fatih Erdoğan
Sınıfta Kaldım Haberim Yok Fatih Erdoğan
Kuşumu Kim Kışkıkladı? Fatih Erdoğan
Beş Beyaz Benekli Baykuşun Dönüşü Fatih Erdoğan
Korkunç Korkuluğun Korkusu Fatih Erdoğan
Yağmur Yatağım İslatinca Jülide Sevim Aysun *Yıldız Sünnetçioğlu*
Kim Korkar Gambliomdan Nuran Turan *Sibel Demirtaş*
Pofuduk Tembeller Ülkesinde İlda Delimenkanoğlu *Melek Öndün*
Küçük Beyaz Bulut Serpil Ural
Yıl Dede'nin Dört Kızı Perihan Karayel
Etekleri Zil Çalan Kız Nilgün Mete Aydagül *Melek Öndün*

†

Gökyüzündeki Tuhaf Delik Dilek Aykul Bishku *Betül Sayın*
Bir Işık Bin Işık Handan Derya *Yıldırım Derya*
Halil'in Yeni Ayakkabıları Nuran Akıngüç *İnceer*

*

Serdar'a Öyküler Nuran Turan *Saadet Ceylan*
Serdar'ın Zaman Yolculuğu Nuran Turan *Mehmet Koyunoğlu*
Babaannemin Öykü Sepeti Nuran Turan *Saadet Ceylan*
Serdar'ın Rüya Kapanı Nuran Turan *Mustafa Delioğlu*
Nasreddin Hoca Eğlence Köyü Nuran Turan *Nazan Erkmen*
Nasreddin Hoca ve Serdar Nuran Turan *Nazan Erkmen*
Gönül Kuşu Michal Snunit *Fatih Erdoğan*
Atatürk ve Serdar Dolmabahçe'de Nuran Turan *Fatih Erdoğan*
Atatürk ve Serdar Anıtkabir'de Nuran Turan *Sunder Erdoğan*
Atatürk ve Serdar Yalova'da Nuran Turan *Ahmet Yeşil*
Atatürk ve Serdar Pera Palas'ta Nuran Turan *Fatih Erdoğan*

*

Küçük Prens Saint-Exupery
Uçurtmam Bulut Şimdi Sevim Ak *Behiç Ak*
Seni Seviyorum Coco Güngör Köknel *Emine İnkaya*
Penguen Tigi'nin Özlemi Melek Güngör *Mustafa Delioğlu*
Onu Seviyorum Fatih Erdoğan *Attila Akdeniz*
Sen Bir Kızılderilisin Hannes Janosch
Coco ve Sirk Yıldızı Güngör Köknel
İsmail ve Babanım 68 Kuşağı Necdet Neydim
Benim Orkestram Sizinkini Döver Melek Güngör
Çirkin Çirkef Cinleri ve Gül Sokağı Sakinlerinin Savaşı Dilek A. Bishku

Yaşasın kitaplar ve çocuklar...

ÇOCUK YAYINLARI DERNEĞİ

1. Çocuk ve Gençlik Yayınları Fuarı 13-17 Mayıs 1998

Her gün 10:30-19:00, giriş ücretsizdir
TÜYAP Sergi Salonu Tepebaşı İstanbul

Korkmaz Yiğit Vakfının katkılarıyla